

линейскій договоръ, то прѣдставителитѣ на силитѣ въ Цариградѣ ще опрѣдѣлятъ тая сума по съгласиe съ Високата Порта и възъ едно справедливо основание.

Членъ 34.

Високитѣ договоряющи се страни признаватъ независимостта на Сърбия, нъ само подѣ наложенитѣ въ слѣдующий членъ условия

Членъ 35.

Разликата на вѣрата и на вѣроисповѣданieto не може да се взема съ Сърбия като причина да се исклучватъ нѣкои граждани отъ пълното пользование съ гражданскитѣ и политическитѣ нѣхъ права, отъ приеманне въ общественни служби, звания и почести или отъ упражненie на различнитѣ занаятия и промисли, на което мѣсто и да е.

Свободата и външното упражненie на всичкитѣ богослужения се усиоряватъ за туземцитѣ и за чужденцитѣ и никакво прѣпятствие не може да се донася на перѣрхическото устройство на различнитѣ общини или на тѣхнитѣ отношения къмъ духовнитѣ нѣхъ начальници.

Членъ 36.

Сърбия добива мѣстата, които се заключаватъ въ слѣдующето опрѣдѣление на границитѣ:

Новата граница трѣгнува по сегашната гранична линия и върви по теченieto на Дрина отъ вливането ѝ въ Сава; като оставя на княжеството Мали-Зворникъ и Закаръ, тя продължава да върви по старата граница на Сърбия до планината Копатиникъ; тука тя се отдѣля при върха Канидукъ и трѣгнува най-наирѣдъ по западната граница на нинкий санджакъ прѣзъ южнитѣ прѣдгория на Кошаоникъ, прѣзъ гребенитѣ на Марица и Медаръ-планина, които образуватъ водораздѣла между коритата на Ибаръ и Ситница отъ една страна и Тошница отъ друга страна, оставя Прѣполацъ на Турция. Послѣ се обръща къмъ югъ по линията на водораздѣла между Брвеница и Медведжа като оставя цѣлата долина Медведжа въ Сърбия, слѣдва по гребена на Голякъ-планина (която образува водораздѣла между Крива-рѣка и Поляница отъ една страна, Ветерница и Морава отъ друга) до върха на Поляница. Отъ тука тя се уклѣва по прѣдгорieto на Карпина-планина до вливането на Койска въ Морава, прѣсича постѣднята и възлиза пакъ по водораздѣла между рѣката Койска и потока, който се влива въ Морава, при Нерадовци, за да се допре до планината Св. Илия надъ Търговище. Отъ тая точка тя слѣдва по бърдото на Св. Илия до планината Ключъ и послѣ прѣзъ точкитѣ, които сж означени въ картата съ цифритѣ 1516 и 1547 и прѣзъ Вабина-гора до планината Църни-върхъ.

Отъ планината Църни-върхъ новата граница се слива съ българската, сир. пограничната линия слѣдва водораздѣла между Струма